

Kedves Lukács elvtárs!

Őszinte örömmel olvastuk az ujságban ma reggel, hogy végre lehetővé vált hazatérése.

Szeretnénk megragadni ezt az alkalmat arra, hogy kifejezésre juttassuk azt a rendkívüli tiszteletet és csodálatot, amit Professzor ur személye iránt érzünk. Az Ön tanulmányain, könyvein nevelkedtünk marxista irodalomtörténésszé, és mindig emlékezetes marad számunkra az az időszak, amikor - mint egyetemi hallgatók - résztvehattünk szadunk egyik legnagyobb szellemének szemináriumán. Ma is jól esik arra gondolnunk, hogy jelen lehettünk Lukács elvtárs legutóbbi, nyári és őszi előadásain, a Közgazdasági Egyetemen, a Mémosz székházban és a Bölcsészkaron.

Reméljük egészsége is megengedi, hogy itthon továbbdolgozzon az régen várt nagy esztétikáján, és folytassa egyetemi előadásait.

Igaz nagyrabecsüléssel

Bp. 1957. ápr. 11.

Mihályi Gábor
(Mihályi Gábor)

Földes Anna
(Mihályiné Földes Anna)

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.